

عنوان مقاله:

نور و ظلمت در حکمت خسروانی با متافیزیک هانری کربن و عرفان بایزید بسطامی

محل انتشار:

دوفصلنامه کهن نامه ادب پارسی، دوره 14، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

فهیمه اسدی - استادیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، دورود، ایران

افشار عزیزی دولت آبادی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد دورود، دانشگاه آزاد اسلامی، دورود، ایران.

لیلا مدیری - استادیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، دورود، ایران

علیرضا فاطمی - استادیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، دورود، ایران

خلاصه مقاله:

جهان دو بخشی نور و ظلمت، قدمت زیادی دارد. در تصور ایرانیان باستان دو اصل در ابدیت وجود دارد؛ یکی اهورامزدا و دیگری اهریمن نام داشت. پرسش جستار این است که شالوده نور و ظلمت در حکمت خسروانی چیست؟ و این دو مفهوم در اقوال و احوال بایزید و متافیزیک هانری کربن چگونه تبیین شده اند؟ هدف این پژوهش تبیین ماهیت نور و ظلمت در عرفان بایزید و پیوند آن با حکمت خسروانی و انعکاس این مقوله با عوالم هانری کربن در گستره ایران باستان است. یافته های پژوهش این است که دوگانه های نور و ظلمت دو جوهر مجزا با ماهیت متفاوت هستند که در حکمت خسروانی و عرفان بایزید بسطامی درستیز بوده اند. هانری کربن متافیزیک تفکر سهروردی را با رمانتیسم آلمانی، مزدائیسم، مانوی، هرمسی و تصوف روزبهان بقلی، نجم الدین کبری، نجم الدین رازی به هم پیوند می دهد. جهان بینی مزدیسنا هم بر نور و ظلمت است. نور ظاهر فی نفس و مظهر غیر است. ظلمت هم جوهر غاسق است و هیئت ظلمانی دارد. قهرمان تفکر عرفانی، مرد نورانی در بند تاریکی است که در اندیشه رهایی است. ایده و تجربه او نیز در پیوند انسان نور و راهنمای او به هم می پیوندند. بایزید نیز خود نور خداوند و نیل به آن را در تفکر عرفانی خود منظور داشته است.

کلمات کلیدی:

نور و ظلمت، حکمت خسروانی، هانری کربن، عرفان، بایزید بسطامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1918967>

